

HAVANKBRUG

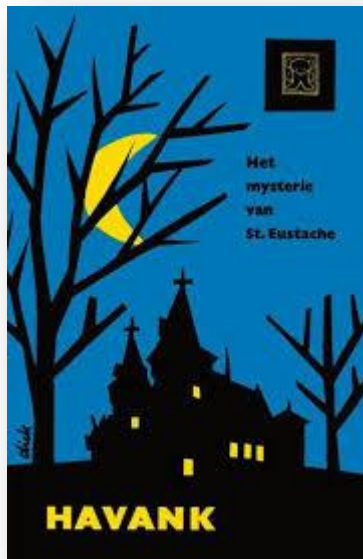
BRUG 38 IN DE REGULIERSGRACHT OVER DE KEIZERSGRACHT

***“Als ik geen Parijzenaar was, zou ik
Amsterdammer willen zijn.”***

HAVANK - Nederlands grootste misdaadschrijver ooit. Wie kent hem niet...?

Wel.... velen denken hem niet te kennen, tot je even doorvraagt. Dan blijken ineens heel veel mensen tóch wel een beeld te hebben van de zwarte silhouetten op Bruna's Zwarte Beertjes pockets. En ook de hoofdpersoon 'de Schaduw' komt dan plots weer in de herinnering: Oh... die...! Daar stond een hele boekenplank mee vol bij ons thuis! Ja... die las mijn vader altijd in de trein onderweg naar zijn werk!

De boeken zijn geschreven in de vorige eeuw, maar ze worden nog steeds door een groot aantal liefhebbers een warm hart toegedragen. En dat is niet voor niets: de van enorm veel humor doorspekte verhalen uit de jaren 1940 / 1960 blijken ook veel lezers in de 21ste eeuw weer aan te spreken. Sterker: moderne auteurs als Danier (Daan Jippes) en Tomas Ross hebben in Havanks geest nieuwe boeken en strips uitgebracht!

Havank leidde een zwervend bestaan door onder meer Nederland, Frankrijk, Spanje en Engeland. De held in Havanks verhalen is de Schaduw, hoofdinspecteur van de Franse Sûreté Nationale en het is dan ook vanzelfsprekend dat een groot aantal verhalen in Frankrijk speelt.

Maar Havanks afkomst verloochent zich niet: Amsterdam is zéker zo belangrijk in Havanks eigen leven en in de boeken die

hij schrijft. Havank was ingezetene van Amsterdam van maart 1932 tot juli 1935. Havank begon hier zijn loopbaan als DE Nederlandse schrijver van speurdersromans, hij schreef zijn eerste twee romans in Amsterdam. Havank woonde aan het Singel, in de Hartenstraat, de van Woustraat, de Derde Helmersstraat, de Rijnstraat en op het Victorieplein.

Havank is als trouw bezoeker van de Amsterdamse horeca veel te vinden bij de nu nog steeds bekende etablissementen Scheltema, Schiller, De Roode Leeuw, 't Kalfje, het Victoria Hotel, Hoppe en het Amstel Hotel. Havank gebruikte Amsterdam als locatie in minstens 5 van zijn romans!

Havank schreef met liefde en een warm gevoel over Amsterdam. De indrukken van de stad die Havank opdoet vinden we vaak poëtisch verwoord terug in zijn oeuvre. Daarnaast speelt de veelvuldig optredende collega en vriend van de Schaduw, de typisch Amsterdamse commissaris Uyttenbogaert in en aantal romans een belangrijke rol.

Havank had, in financieel opzicht, een roerige verhouding met zijn uitgever A.W. Bruna & Zoon. Door de Zwarte Beertjes met omslagontwerpen van Dick Bruna maar vooral ook door zijn prachtige schrijfstijl, doorspekt van humor, is Havank, met zo'n 6,5 miljoen verkochte boeken, altijd Nederlands grootste schrijver van avonturen en detectives gebleven. Vertalingen en bewerkingen zijn er in het Duits, Fins, Frans en Fries. Redenen te over om Havank met een brug te eren!

Havank (L) en Leslie Charteris (auteur De Saint) voor het Amstel Hotel in 1962 ter gelegenheid van Bruna's 500ste Zwarte Beertje

De Stichting Mateor bevordert de studie en de bekendheid van het leven, de persoon en het werk van de schrijver Hendrikus Frederikus van der Kallen (1904-1964), alias Havank, in de breedste zin. De stichting wordt hierin gesteund door vele donateurs.

Het vernoemen van een Amsterdamse brug is een blijk van waardering en erkenning voor deze schrijver die de Amsterdamse sfeer zo prachtig wist over te brengen aan de honderdduizenden lezers. En die nog steeds lezers weet te boeien en vermaken met zijn prachtige verhalen en indruk makende stijl.

Het volgende tafereel uit *Het Mysterie van St. Eustache* [1935] spreekt boekdelen:

Het herkenbare door Dick Bruna gestileerde beeld van hoofdpersoon 'de Schaduw'

"Zij stonden op de brug over de Keizersgracht en de Reguliersgracht. Het was een stille, zonnige herfstdag. In de lucht hing de fijne, blauwgrijze nevel, die onafscheidelijk bij Amsterdam behoort. In het even gesluierde licht waren de trotsche grachten van een wonderlijke bekooring. "Prachtig," zei Silvère. "Een droom. Als ik geen Parijzenaar was, zou ik Amsterdammer willen zijn."

Vanzelfsprekend stellen wij deze specifieke brug (nummer 38) voor om Havanks naam te mogen dragen.

De vele lezers van Havank zullen trots zijn op de brug. Het ontwaren van de naam HAVANK met een gestileerde Schaduw op dit kunstwerk zal vele Amsterdammers een glimlach ontlokken.

Tusschen de verweerde gevels en de donkere boomen van het droomerige Amsterdamsche grachtje, de O.Z. Achterburgwal, dreef de zoele stilte van den warmen Juni-avond. Rimpeloos lag het donkere water, als een glanzende spiegel, die het laatste licht ving van den stervenden dag. Eensklaps kwamen van over de daken de zilveren en bronzen klanken der carillons, en dreven stoeiend weer uiteen. Toen de laatste echo's waren weggestorven, klonken er voetstappen op den hoek van de Spinhuissteeg.

Uit: Havank, *Het Raadsel van de Drie Gestalten* [1936]

Wij kijken ernaar uit om, in de stijl
van de Schaduw én zijn biograaf,
het glas te heffen op de
Havankbrug.

Stichting Mateor

p/a Willemsparkweg 90-hs
1071 HM Amsterdam

Contact:
Tel:
e-mail: mateor@kpnmail.nl
website: havank.nl

Een krachtige handdruk, en een oogenblik later stond Uyttenbogaert weer op de Heerengracht. Hij haalde zijn horloge tevoorschijn en constateerde dat het over elfen was. "Koffie," zei hij, en beende met zijn onverschillige manier van loopen het korte eindje Utrechtschestraat in, stak het levensgevaarlijke Rembrandtsplein over en streek op het terras van 'De Kroon' neer. [...] Het stukje hemel boven het hoofd van Rembrandt was verrukkelijk blauw met donzige, blanke wolken.

Uit: Havank, *Het Probleem van de Twee Hulzen* [1937]